

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 5674).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Udvalget har holdt et møde siden anden behandling, og på udvalgsflertallets vegne — d.v.s. udvalgsmedlemmerne fra socialdemokratiet minus Hans Rasmussen, fra venstre, fra det konservative folkeparti og fra det radikale venstre — skal jeg indstille lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, det fik ved anden behandling.

Viola Nørlov: Den højtærede handelsminister har bebudet, at han vil fremsætte lovforslag, der kan tjene til at modvirke uberegtiget avance på grund af omsen og indførelsen af forhøjede hjemmemarkedspriser på landbrugsprodukter. Jeg hilser denne udtalelse med glæde. Det store flertal af landets vælgere, der jo alle er forbrugere, er enige om, at landbruget, der er et af vore vigtigste erhverv, bør hjælpes. Personlig kunne jeg tænke mig hjælpen ydet på en anden måde, men nu er det altså blevet til højere hjemmemarkedspriser. Vi må ikke glemme, at hele forliget om omsen og hjemmemarkedspriserne foruden at rette økonomien op bl. a. skal bevirke, at vi bevarer beskæftigelsen. Som forbrugerrepræsentant har jeg stået over for valget imellem, enten at vi alle får lidt mindre for vore penge, eller store grupper af befolkningen skulle blive arbejdsløse og dermed have færre penge at købe for. Jeg har valgt det første, fordi jeg tror, det er det rigtigste.

Men når det er sagt, vil jeg slå fast, at når vi nu skal betale en højere pris for æg, flæsk, kød og fjerkræ, må vi have en garanti for, at vi ikke kommer til at betale mere end det, landmanden skal have. De forskellige handelsled er ikke dårligt stillet og bør derfor ikke have deres fortjenester forhøjet. Jeg ved godt, at de ansvarlige ledere inden for handelen er enige heri og også har henstillet

til deres medlemmer ikke at tage højere avance. Men vi må erkende, at der i alle samfundslag findes svage sjæle, der falder for fristelsen til at skaffe sig personlig fordel på andres bekostning. Sådanne mennesker findes også inden for handelen. Det er noget, som vi allerede nu, hvor det kun er omsen, der er trådt i funktion, har konstateret. Der er handlende, som har taget højere priser på varer, der slet ikke er omsbelagt. Disse handlende skal vide, at det kan blive dyrt for dem, og derfor mener jeg, at en lovgivning på dette område ikke kan komme hurtigt nok.

Det hævdes fra anden side, at der ikke er mulighed for at tage for høj avance, da konkurrencen er meget hård. Jeg indrømmer, at konkurrencen er hård, og jeg tror også, at den forbruger, der er pris- og kvalitetsbevidst, nok skal klare sig, men endnu er det desværre alt for få her i landet, der er det. Det hænger igen sammen med de dårlige kår, Forbrugerrådet har. I andre lande gør man alt for at støtte forbrugerorganisationerne. Jeg skal nævne enkelte eksempler.

Om Norge kan jeg oplyse, at da vort forbrugerråd havde eksisteret et stykke tid, sendte den norske regering repræsentanter hertil for at se, hvordan det danske forbrugerråd arbejdede. De rejste hjem og har med fuld statsstøtte fået gennemført en virkelig god og eksemplarisk forbrugeroplysning, der kan foretage sammenlignende vareundersøgelser og kan sende deres forbruger-rapporter ud til forbrugerne.

For Englands vedkommende kan jeg nævne, at dér har en komité vedrørende forbrugerbeskyttelse afgivet betænkning. Rapporten opfordrer regeringen til at oprette et statsstøttet forbrugerråd i England. Komiteen udtrykker betænkelighed ved de moderne reklamemetoder og anbefaler i øvrigt bedre beskyttelse af afbetalingskøbere. Rapporten er et dokument på 331 sider. Det bemærkes, at komiteen er nedsat af den konservative regering, og at såvel de liberale som Labour er gået ind for et statsstøttet forbrugerråd.

Og jeg kan nævne for USAs vedkommende, at dér har præsident Kennedy den 18. juli i år udnævnt et forbrugerråd, hvis funktioner ud over at give oplysninger til forbrugerne bliver at rådgive præsidenten og hans administratorer i forbrugerspørgsmål